

SOUTH ISLAND
NEW ZEALAND

KIA ORANA
Velkommen til Cook Islands

0117235649
SK 235649
SAS
17 JAN HOLM AAR/AH9WLP
RAROTONGA
R R R
NZ 0019
LAX
NZ 0001
LHR
SK 0503
CPH
SK 1244

EQUATOR 5140 km SOUTH POLE 4803 km

SLOPE POINT

Lat 46 40min 40sec SOUTH
Long 169 00min 11sec EAST

KIA ORA
Velkommen til New Zealand

South Island - 4. del

SOUTH ISLAND OF NEW ZEALAND

Kørslen på South Island

opdelt på 7 dokumenter

Mandag den 01.02:

Motor Lindale Park-Westport.
Kørsel: 356 km.
Overnatning:
Westport Holiday Park: \$ 15.

Tirsdag den 02.02:

Westport-Hokitika.
Kørsel: 180 km.
Overnatning:
Westport Holiday Park: \$ 18.

Onsdag den 03.02:

Hokitika-Franz Josef Village.
Kørsel: 139 km.
Overnatning: Rainforest Retreat: \$ 20.

Torsdag den 04.02:

Franz Josef Glacier.
Kørsel: 0 km.
Overnatning: Rainforest Retreat: \$ 20.

Freitag den 05.02:

Franz Josef Village-Wanaka.
Kørsel: 303 km.
Overnatning:
Wanaka Top 10 Holiday Park: \$ 20.

Lørdag den 06.02:

Wanaka-Manapouri.
Kørsel: 264 km.
Overnatning: Possum Holiday Park: \$ 30.

Søndag den 07.02:

Bådudflugt på Lake Manapouri og
Doubtful Sound.
Kørsel: 0 km.
Overnatning:
Possum Holiday Park: \$ 30.

Mandag den 08.02:

Manapouri-Invercargill.
Kørsel: 180 km.
Overnatning:
Possum Holiday Park: \$ 30.

Tirsdag den 09.02:

Invercargill-Balchutha.
Kørsel: 227 km.
Overnatning:
Balchutha Holiday Park: \$ 15.

Onsdag den 10.02:

Balchutha-Dunedin.
Kørsel: 174 km.
Overnatning:
Leith Valley Touring Park: \$ 20.

Onsdag den 10.02:

Balchutha-Dunedin.
Kørsel: 174 km.
Overnatning:
Leith Valley Touring Park: \$ 20.

Torsdag den 11.02:

Dunedin.
Kørsel: 0 km.
Overnatning:
Leith Valley Touring Park: \$ 20.

Freitag den 12.02:

Dunedin-Twizel.
Kørsel: 275 km.
Overnatning:
Ruataniwha Holiday Park: \$ 15.

Lørdag den 13.02:

Twizel-Mount Cook-Twizel.
Kørsel: 151 km.
Overnatning:
Ruataniwha Holiday Park: \$ 15.

Søndag den 14.02:

Twizel-Christchurch.
Kørsel: 325 km.
Overnatning:
Rydges Hotel, Christchurch.

Søndag d. 7. februar 2010

Lake Manapouri/Doubtfull Sound

Denne søndags oplevelser er en af de svære opgaver at beskrive. Måske derfor blev der taget omkring 50 fotos og 40 filmstumper.

Dagen startede tidligt ved halv syvtiden med at vågne efter en rædselsfuld nat. Køreturen og måske alle de oplevelser der fulgte med, varmen og i tilgift for lidt at drikke, fik mig til at gå ned med flaget meget tidligt aftenen før.

Det var dagen hvor jeg skulle ud at sejle. Vi sejlede ved halv ottetiden med det mindste skib. Først sejlede vi over Lake Manapouri, der efter sigende skulle være New Zealands flotteste sø, men ikke i det vejr denne morgen bød os på. Efter halvanden timers sejlads, fik vi igen fast grund under fødderne og blev sat i 2 turistbusser og kørt 130 meter ned under jordoverfladen. Hernele fulgte et lille foredrag om opbygningen af Underground Power Station og dens funktion for det sydlige New Zealand. Stationen laver strøm til hvad der svarer til 62.000 enfamiliehuse.

Ind i busserne igen, op til "overfladen" og ud på en 26 km lang køretur, hvor vi kom over Wilmot Pass og endte ved Deep Cove. Klokken havde nu nærmet sig "None" og skyerne havde pludseligt delt sig og vi startede på en 3,5 timers lang sejlur på Doubtfull Sound, hvor vi ville ende ude ved indsejlingen til Doubtful Sound fra Det Tasmanske Hav. Helt yderst på et lille klippeskær så vi de sorte sæler og guløjene pingviner.

På et tidspunkt på tilbageturen fra Det Tasmanske Have, sejlede kaptajnen ind i et aflukke, slukkede for maskinen, og bad alle om at være helt stille, nu skulle vi høre "The Sound". Total stilhed, kun fuglene og vinden hørtes. "The Sound" opstår, når vinden blæser ind på bjergsiderne, hvorved der opstår toner på grund af bjergsidens beskaffenhed, det var flot at opleve.

Dagen startede kl. 8.30 og vi var tilbage ved udgangspunktet igen kl. 17. Denne aften's menu blev indtaget i Manapouris nedlagte kirke, der var omdannet til spise- og informationssted for backpackere. En fantastisk oplevelse og endnu en god dag i New Zealand. Det kan varmt anbefales at tage denne udflugt, selvom den ikke er helt gratis.

Manapouri Power Station

Welcome to Manapouri Power Station. Please follow the instructions of your guide.

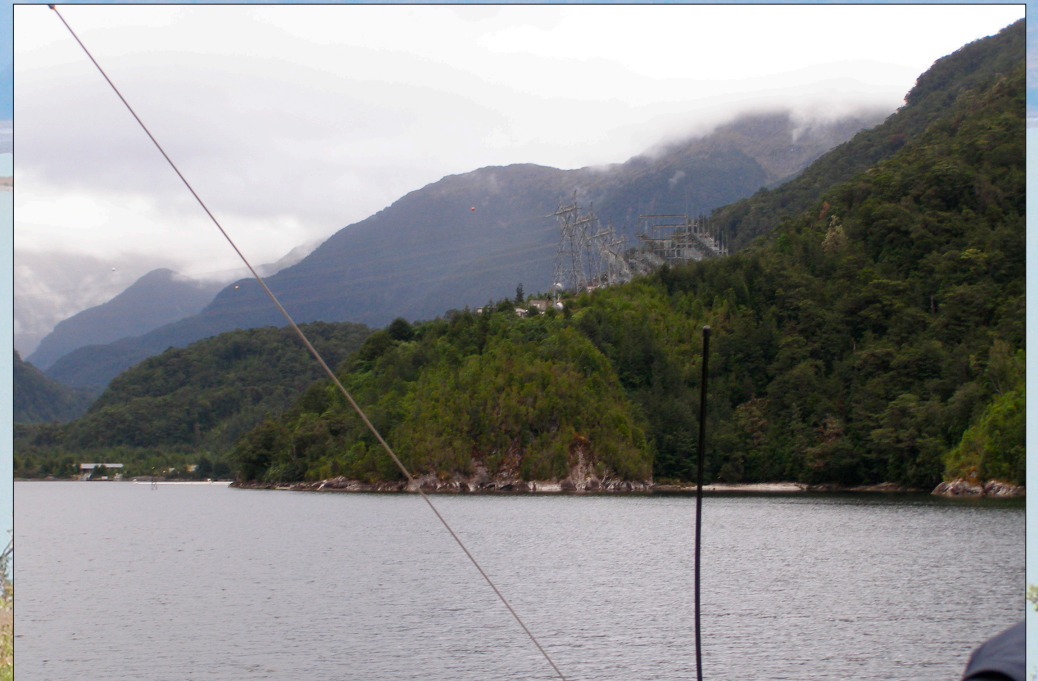
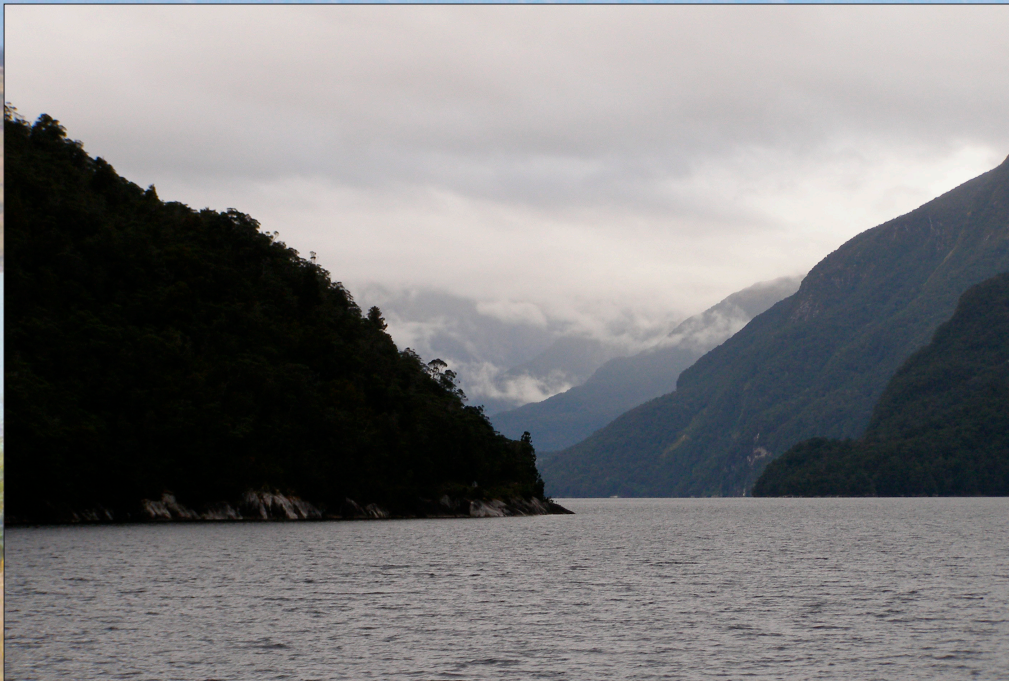
Nau mai ki te Teihana Hiko o Manapouri. Me whai i ngā tohutohu a tō kaiārahi.

Welkom bij de Manapouri-energiecentrale. Gelieve de aanwijzingen van uw gids te volgen.

Bienvenue dans la centrale hydroélectrique de Manapouri. Veuillez respecter les instructions de votre guide.

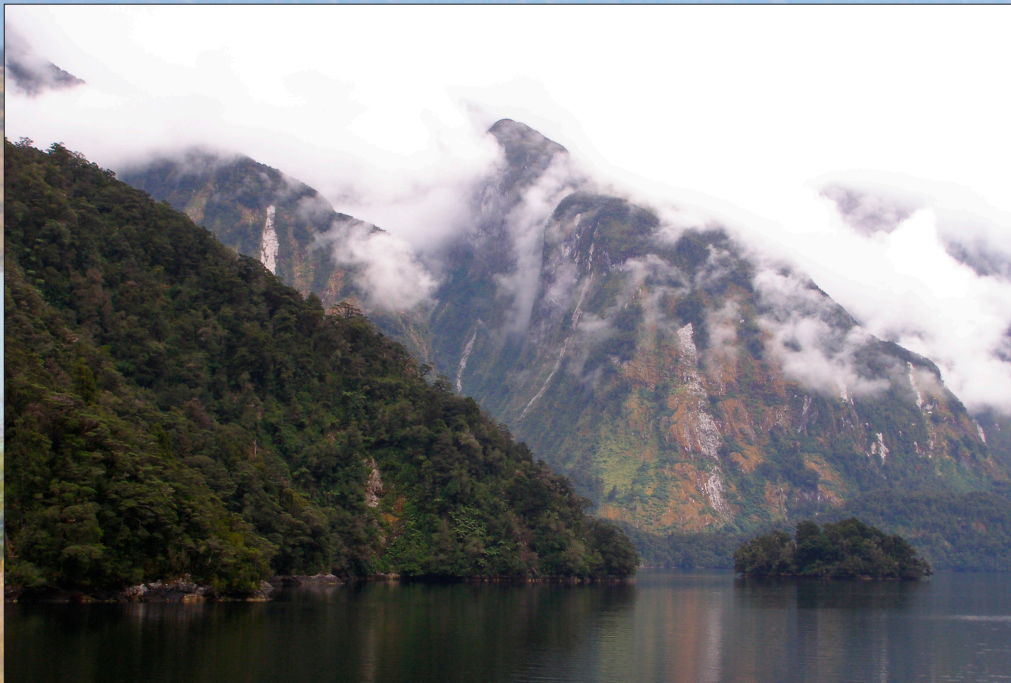
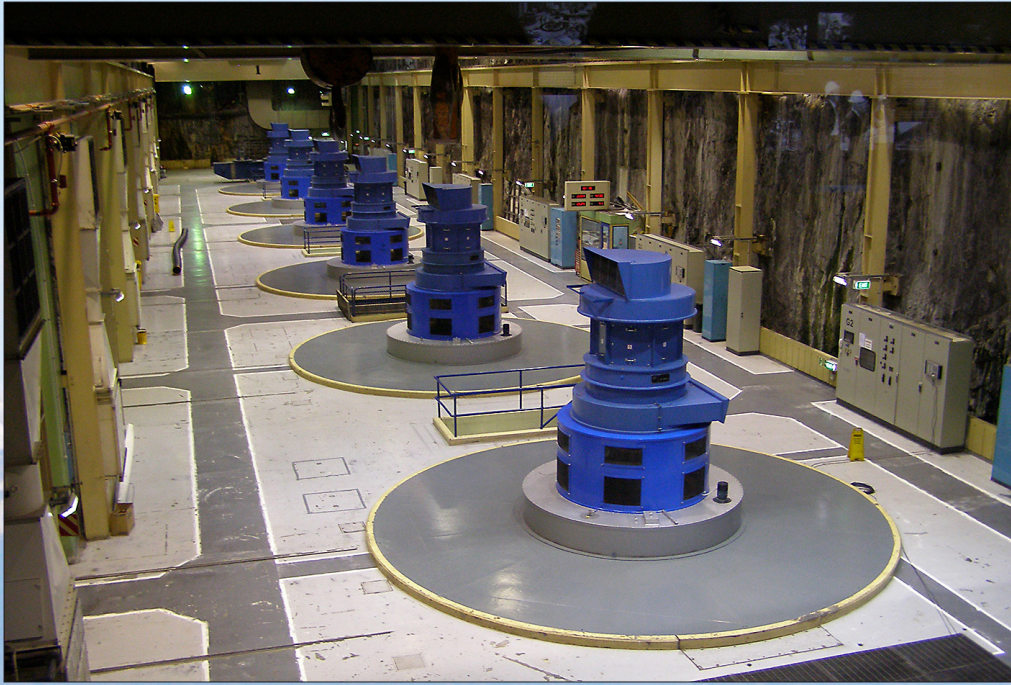
Herzlich Willkommen im Kraftwerk Manapouri. Bitte befolgen Sie die Anweisungen Ihres Reiseleiters.

Le damos la bienvenida a la central eléctrica de Manapouri. Por favor, siga las instrucciones del guía.

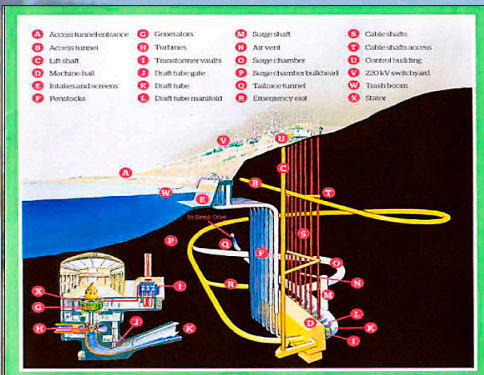
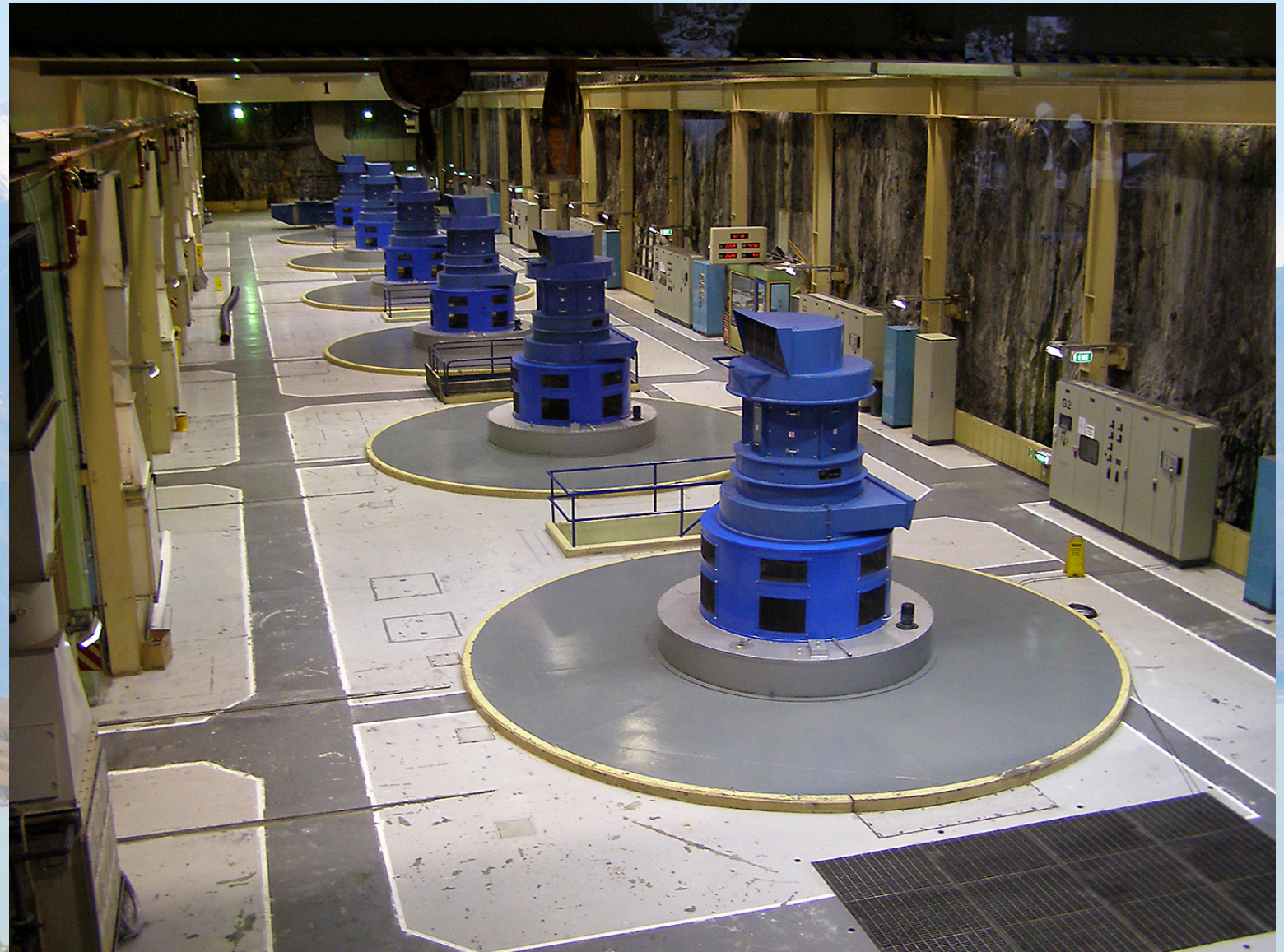

Denne dag startede meget overskyet, da vi sejlede over Lake Manapouri, men det skulle der senere blive lavet om på.

Efter endt sejlads på Lake Manapouri blev vi sat i busser og kørt ca. 25 km til Manapouri Power Station, hvor vi efter en lille pause blev kørt 130 m ned under overfladen.

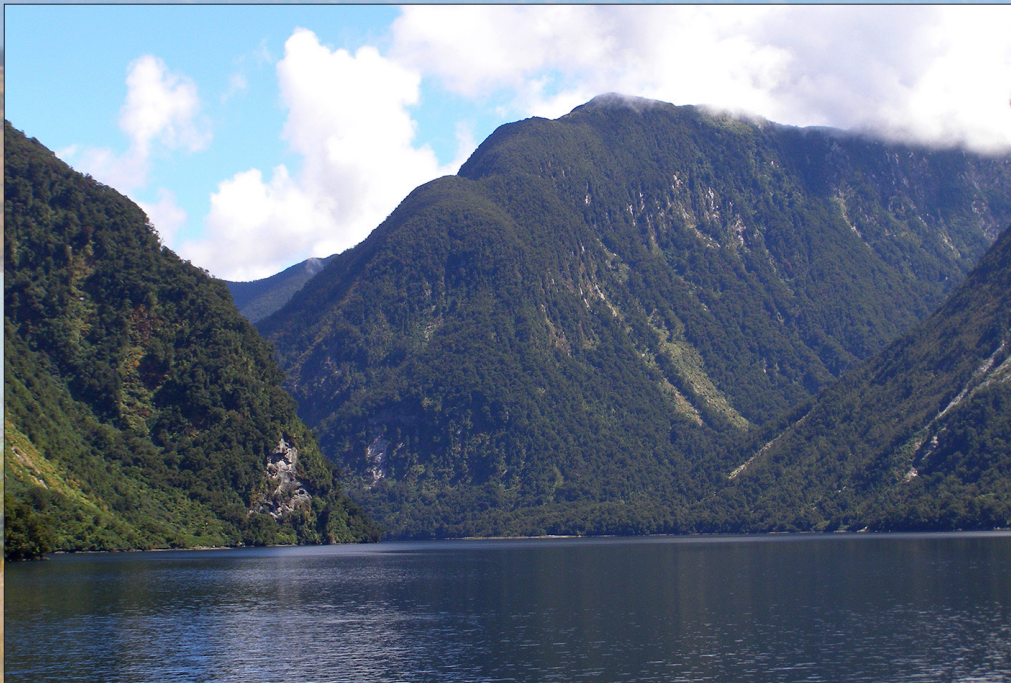

Efter vi havde været de 130 m under jorden en lille times tid, kom vi op til overfaldentil et fremragende vejr.

Billedet her er Fishermans House, som vi sejlede tæt forbi.

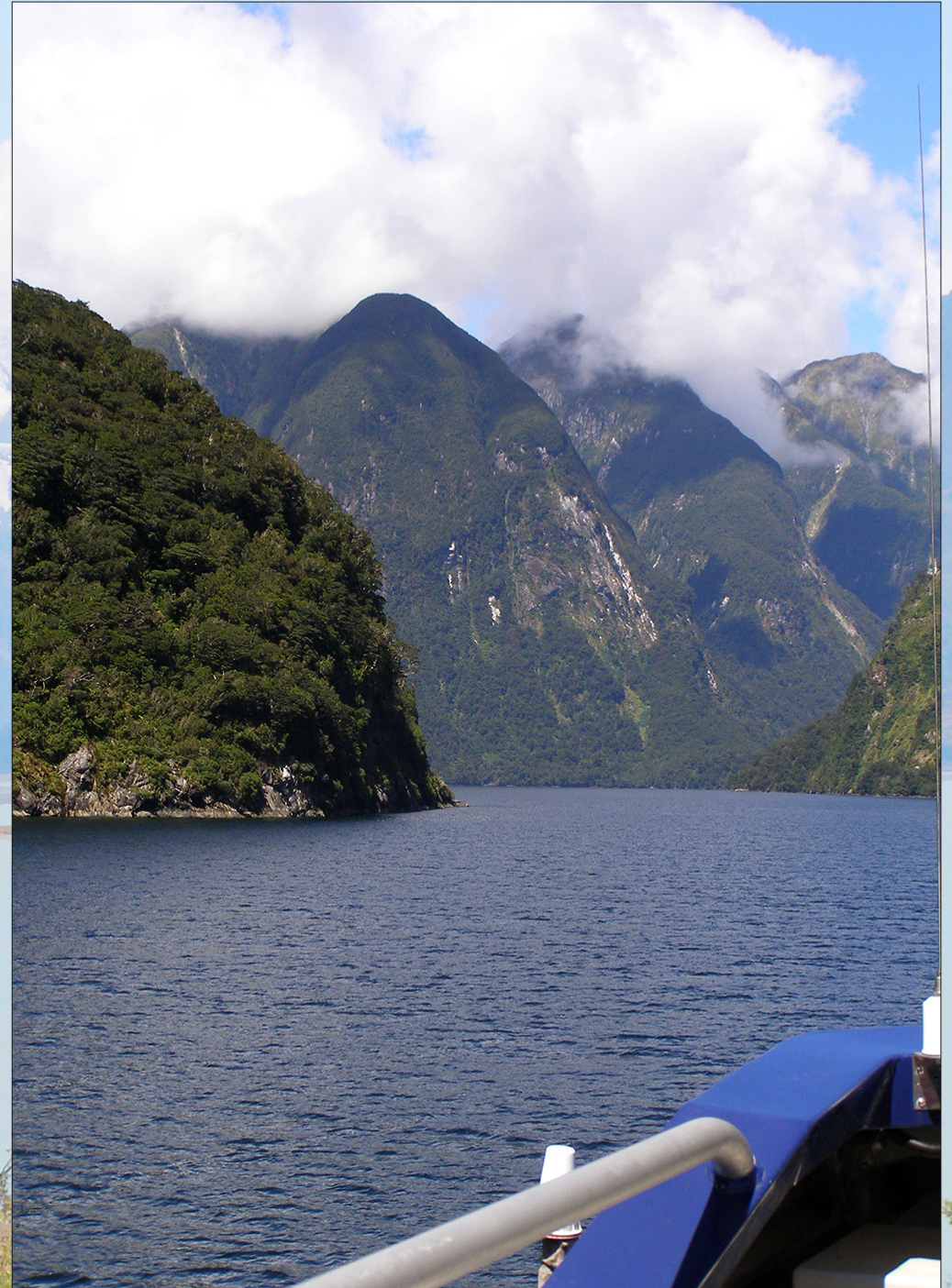
*Så nåede vi Det Tasmanske Hav, hvor
sælerne og der var mange, opholdt sig.*

På hjemvejen sejlede skipper ind mellem nogle bjergsider, hvor det var muligt at høre The Sound.

Slut på en eventyrlig fot seiltur.

Mandag d. 8. februar 2010

Manapouri - Invercargill

Fra Manapouri og Possum Holiday Park startede jeg ved 8.30-tiden ved stille og roligt at køre sydover mod Tuatapere og for nå ned til sydkysten.

Jo nærmere jeg kom sydkysten jo fladere blev landskabet og bjergene forsvandt mere og mere. Ved Cliffden Suspension Bridge gjorde jeg et mindre ophold for se om ikke verdens første, så New Zealands første hængebro over Waiau River. Det var egentligt sjovt at se broen i virkeligheden efter Google Earth.

Hele vejen ned til sydkysten kører man med Fiordland National Parks sneklædte bjergkæder på sin højre hånd og det efterhånden pandekage flade landskab til venstre.

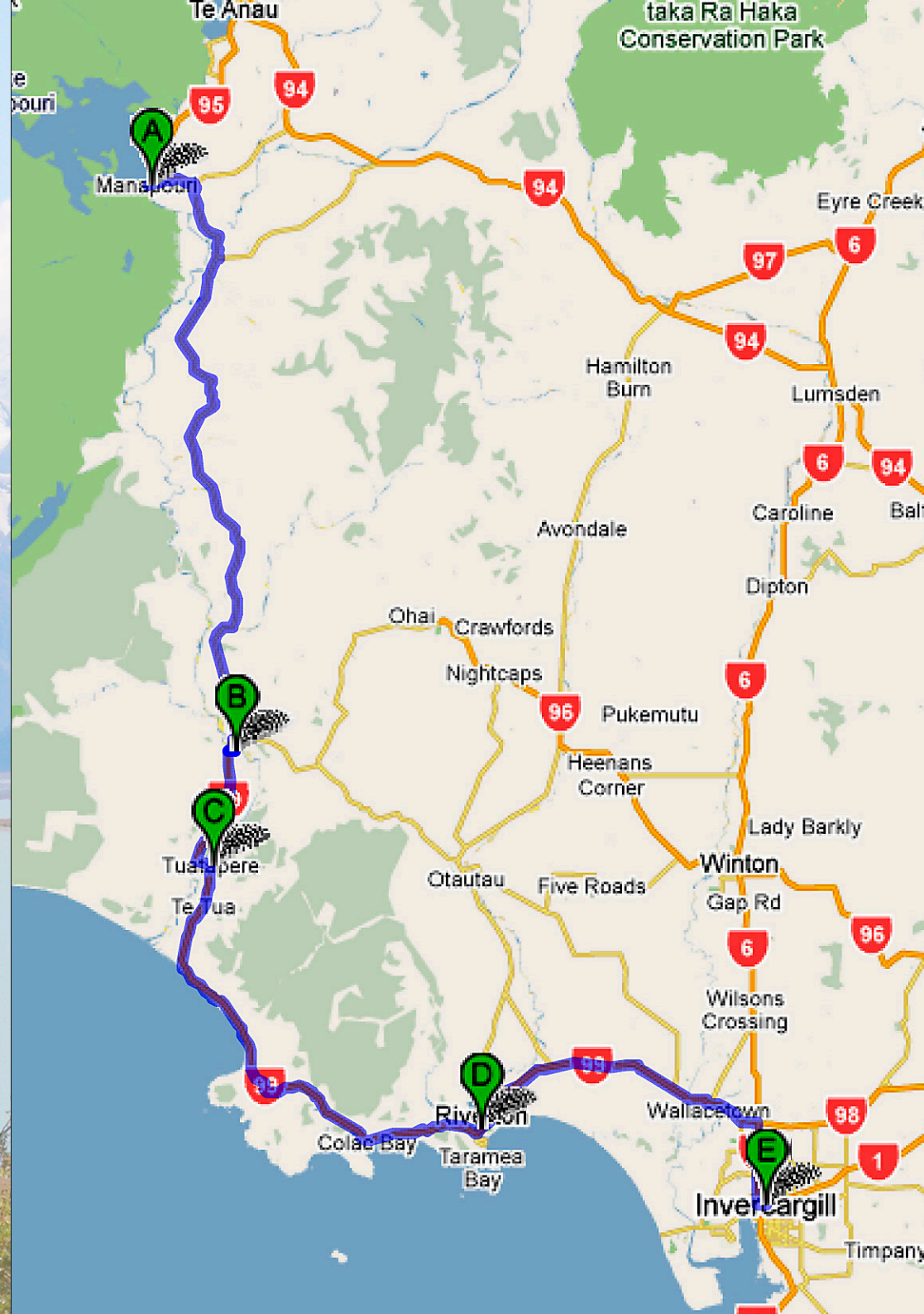
Efter sejlturen på Doubtfull Sound søndag i et flot vejr, tog vejret en dramatisk ændring, da vi sejlede tilbage over Lake Manapouri til det værre. Ingen regn, men en bidende kold luft. Der har kun været to dage indtil nu med koldt vejr, begge gange var søndage. I Wellington og her ved Lake Manapouri, hvor vejret har vist sig fra sin mindre heldige side. Efter en lille frem-og-tilbage-tur pr. gåben i Riverton for at finde en hæveautomat og foretage lidt indkøb i det lokale supermarked endte jeg først på eftermiddagen i Invercargill. Jeg tog en større time-out i deres Queens Park Garden, og fik mig lidt frokost her. Der blev taget et par billeder og besluttede herefter, at nu gad jeg ikke køre længe-

re denne dag, hvorefter jeg kørte et par km tilbage ad vejen mod Queenstown og holdt ind på Top 10 Holyday Park i Invercargill, vel nok den flotteste af de camps jeg indtil da havde overnattet på. Denne plads fortjente virkelig deres 26 \$ pr. nat.

På vejen sydover holdt jeg ind i et par småbyer for at tage nogle billeder, bl.a. af deres huse. Der er lidt Western-agtigt over området, på den måde de opbygger deres husfacader. Nogle byer har endda en saloon. Der er noget specielt over disse småbyer her på sydkysten.

Mens jeg holdt udenfor Queens Garden i Invercargill kom en ældre indfødt herre og bød mig velkommen til Invercargill og spurgte om jeg var journalist, da jeg sad og skrev lidt i dagbogen. Det var flot, men langt fra første gang jeg oplevede det. Men da han spurgte om jeg var "german", måtte jeg svare ham ... how can't you say it! Han kiggede lidt underlig på mig uden at sige noget, hvorfor jeg fortsatte og sagde, I'm dane! - Han var nu en virkelig hyggelig fætter, som jeg efter de første indledende takter, fik mig en lille snak med.

Under planlægningen var det meningen jeg ville sejle en tur over til Stewart Island, men havet viste sig ikke fra den bedste side dagen efter, hvorfor jeg fortsatte videre rundt på sydøen.

På South Island var broerne bygget som det de kaldte "One Lane Bridge". De kunne som her være 30 m lang og op til 1 km.

Clifden Suspension Bridge er blandt verdens første hængebroer.

Dette klip er fra byen Riverton få km fra Invercargill. Klippet er taget kl. 12 mid-dag og trafikken er ikke overvældende. Der skulle hæves penge til den fortsatte tur.

Efter jeg var landet i Invercargill gjorde jeg et ophold ved en af byens mange parker.

